

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 94. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056228048/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

naar der var Sol om Morgenen, trak han sit Linned over Hovedet, bredte Armene ud og slog dem langsomt sammen over Brystet, fattende om Skuldrene. Saaledes favnede han den stærke, hvide Sol, der kyssede hans hele Legeme i et hedt og kildrende Kys og farvede hans Hud med en Mængde matgyldne Toner.

Han betragtede sig selv i det store Spejl og smilte, da han saa' sit eget Ansigt: Haaret sad trykt tæt sammen i forvirrede Lokker om den smukke runde Isselinie; ud af de stærke blaa Øjne og Næsens kække kraftige Linier lyste en stolt Karakter. Mundens fine Kurver og den fastformede Hage talte om moden Ungdoms Trang til Lykke.

Narciss jeg er, smilte han, tog sin store Frottersvamp og lod Vandet løbe ned fra Issen i tynde Strømme ad Bryst og Ryg.
